மனக்கவலை நீக்கி ஆனந்தம் அளிக்கும் சிவபுராணம்

மாணிக்க வாசகப் பெருமான்
அருளிய திருவாசகம்
தலம் : திருப்பெருந்துறை

நமச்சிவாய வாழ்க
நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில்
நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன்
தாள் வாழ்க
ஆகம மாகிநின்றுஅண்ணிப்பான்
தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன்
அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன்
அடிவெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன்
பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன்
பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உள் மகிழும்
கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும்
சீரோன் கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி
போற்றி
தேசனடி போற்றி
சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன்
அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன்
அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன்
அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை
போற்றி

சிவன் அவன் என் சிந்தையுள்
நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள்
வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச்
சிவபுராணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் மோய
உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக்
கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா
எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து
மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்த எல்லை
இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன்
புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப்
புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப்
பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப்
பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி
முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்ற
இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லா பிறப்பும் பிறந்
திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள்
கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள்
ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா
விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து
அகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய்
இயமான னாம்விமலா

பொய்யா யினஎல்லாம்
போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி
மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன்
இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை
அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவு இறுதி
இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய்
அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப்
புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரியாய்
சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற
மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு
நெய் கலந்தாற் போலச்

சிறந்தடியார் சிந்தனையுள்
தேன் ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும்
எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய்
விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான்
வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய
மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும்
அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும்
புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பதும்
வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும்
வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால்
விமலா உனக்குக்

கலந்த அன்பாகிக்
கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத
சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி
நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க்
கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த
தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி
மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேன் ஆர்
அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப்
பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து
நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்
பேராது நின்ற
பெருங்கருணைப் பேராறே

ஆரா அமுதே அளவிலாப்
  பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து
  ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கிஎன்
  ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும்
  இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே
  யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
ஜோதியனே துன்னிருளே
  தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி
  அல்லானே
ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட
  எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தால்
  கொண்டுணர்வார் தம்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே
  நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே

போக்கும் வரவும் புணர்வும்
  இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே
  காண்பரிய பேர் ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே
  அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்
  சொல்லாத நுண் உணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின்
  வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே
  என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார்
  அமுதே உடையானே
வேற்று விகார
  விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஐயா
  அரனேஓ என்று என்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து
  பொய்கெட்டு மெய்யானார்

மீட்டு இங்கு வந்து
  வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை
  கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம்
  பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே
  தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே
  ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச்
  சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள்
  உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின்
  உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

(பதிகம் முற்றிற்று)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெப்பத்தினால் உண்டாகும் நோய்களான ஜுரம், அம்மை முதலியன நீக்கும் திருப்பதிகம்

திருஞான சம்பந்தர்
  தலம் : திருஆலவாய் (மதுரை)

மந்திரமாவது நீறு
  வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு
  துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு
  சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்
  திருவால வாயான் திருநீறே. 1
வேதத்தி லுள்ளது நீறு
  வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு
  புன்மை தவிர்ப்பது நீறு

ஓதத் தகுவது நீறு
உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த
திருவால வாயான் திருநீறே. 2

முக்தி தருவது நீறு
முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு
தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பக்தி தருவது நீறு
பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு
திருவால வாயான் திருநீறே. 3

காண வினியது நீறு
கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம்
பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு
மதியைத் தருவது நீறு

சேணந் தருவது நீறு
திருவால வாயான் திருநீறே 4

பூச இனியது நீறு புண்ணிய
மாவது நீறு பேச இனியது நீறு
பெருந்தவத் தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு
அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு
திருவால வாயான் திருநீறே 5

அருத்தம தாவது நீறு
அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு
வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தமாவது நீறு
புண்ணியர்பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த
திருவால வாயான் திருநீறே 6

எயிலது அட்டது நீறு
இருமைக்கு முள்ளது நீறு

பயிலப்படுவது நீறு
பாக்கியமாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு
சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு
சூலத்தாலவாயான் திருநீறே 7

இராவணன் மேலது நீறு
எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு
பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு
தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி
ஆலவாயான் திருநீறே 8

மாலொடு அயன் அறியாத
வண்ணமும் உள்ளதுநீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள்
மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏலவுடம்பிடர் தீர்க்கும்

இன்பம் தருவது நீறு
ஆலமது உண்டமிடற்று எம்
ஆலவாயான் திருநீறே 9

குண்டிகைக் கையர்களொடு
சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண் திகைப்பிப்பது நீறு
கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப்பட்ட பொருளார்
ஏத்தும் தகையது நீறு
அடைத்தவர் பணிந்து ஏத்தும்
ஆலவாயான் திருநீறே 10

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும்
ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும்
பூசுரன் ஞான சம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடல்
உற்ற தீப்பிணியாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும்
வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

நவக்கிரகங்களால் ஏற்படும் எல்லாவித துன்பங்களையும் நீக்கும் பொருட்டு பாராயணம் செய்ய வேண்டிய திருப்பதிகம்

திருஞான சம்பந்தர்
தலம் : திருமறைக்காடு

வேயுறு தோளி பங்கன்
விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை
முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய்
புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே

[illegible] நல்ல
[illegible]வை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 1

என்பொடு கொம்பொடாமை
இவைமார்பிலங்க
எருதேறி யேழை யுடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை
புனல்சூடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதோடு ஒன்றோடு ஏழு
பதினெட்டொ டுஆறும்
உடனாய நாள்கள்
அவைதாம் அன்பொடு நல்ல
நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 2

உருவளர் பவளமேனி
ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளைவிடைமேல்

முருகலர் கொன்றை திங்கள்
முடிமேலணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி
செயமாது பூமி
திசை தெய்வமான பலவும்
அருநெதி நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 3

மதிநுதல் மங்கையோடு
வடபால் இருந்து
மறைஓதும் எங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றை மாலை
முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலனங்கி
நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்

அதிகுணம் நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 4

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை
மடவாள் தனோடும்
விடை ஏறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை
முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுண ரோடும்
உருமிடியு மின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 5

வாள்வரி அதள தாடை
வரிகோவணத்தர்
மடவாள் தனோடும்உடனாய்

நாள்மலர் வன்னி கொன்றை
நதிசூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு
கொலையானைகேழல்
கொடு நாகமோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 6

செப்பிள முலைநல் மங்கை
ஒரு பாகமாக
விடையேறு செல்வன் அடைவுஆர்
ஒப்பிள மதியும் அப்பும்
முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாதம்
மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா

அப்படி நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 7

வேள்பட விழிசெய்தன்று
விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும்உடனாய்
வாள்மதி வன்னி கொன்றை
மலர் சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை
அரையன் தன்னோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 8

பல பல வேடமாகும்
பரன் நாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்

சலமகளோடு எருக்கு
முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும் மாலும்
மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேரு நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே. 9

கொத்தலர் குழலி யோடு
விசையற்கு நல்கு
குணமாய் வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியும் நாகம்
முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரொடு அமணை வாதில்
அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே.

அத்தகு நல்ல நல்ல
அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.10

தேனமர் பொழில் கொள்
ஆலை விளை செந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய
பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும்
அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரை செய்
ஆனசொல் மாலை ஓதும்
அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே.11

(பதிகம் முற்றிற்று)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள் பெறுவதற்குப் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய திருப்பதிகம்

திருஞான சம்பந்தர்
தலம் : திருஆவடு துறை

இடரினும் தளரினும்
எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல்
தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு
கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே 1

வாழினும் சாவினும்
வருந்தினும் போய்

வீழினும் உனகழல்
விடுவேன் அல்லேன்
தாழிளந் தடம்புனல்
தயங்கு சென்னிப்
போழிள மதிவைத்த
புண்ணியனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே

நனவினும் கனவினும்
நம்பா வுன்னை
மனவினும் வழிபடல்
மறவேன் அம்மான்
புனல்விரி நறுங் கொன்றைப்
போதணிந்த
கனல்எரி அனல்புல்கு
கையவனே

இதுவோ எமை ஆளுமாறு
ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே 3

தும்மலோ டருந்துயர்
தோன்றிடினும்
அம்மலர் அடியலால்
அரற்றாது என்நாக்
கைம்மல்குவரிசிலைக்
கணையொன்றினால்
மும்மதில் எரி எழ
முனிந்தவனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே 4

கையது வீழினும் கழிவுறினும்
செய்கழல் அடியலால்
சிந்தை செய்யேன்

கொய்யணி நறுமலர்
குலாய சென்னி
மையணி மிடறுடை மறையவனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே 5

வெந்துயர் தோன்றியோர்
வெருவுறினும்
எந்தாய் உன்னடியலால்
ஏத்தாது என்நா
ஐந்தலை யரவுகொண்டு
அரைக்கசைத்த
சந்த வெண் பொடியணி
சங்கரனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே 6

வெப்பொடு விரவியோர்
  வினைவரினும்
அப்பாவுன் அடியலால்
  அரற்றாது என்நா
ஒப்புடை ஒருவனை உருவழிய
அப்படி அழல் எழ விழித்தவனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
  ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
  ஆவடுதுறை அரனே 7

பேரிடர் பெருகி ஓர்
  பிணிவரினும்
சீருடைக் கழல் அலால்
  சிந்தைசெய்யேன்
ஏருடை மணிமுடி இராவணனை
ஆரிடர் படவரை அடர்த்தவனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
  ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்

அதுவோ உனது இன்னருள்
  ஆவடுதுறை அரனே 8

உண்ணினும் பசிப்பினும்
  உறங்கினும் நின்
ஒண்மலர டியலால்
  உரையாது என்நாக்
கண்ணனும் கடிகமழ்
  தாமரை மேல்
அண்ணலும் அளப்பரி
  தாயவனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
  ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
  ஆவடுதுறை அரனே 9

பித்தொடு மயங்கியோர்
  பிணிவரினும்
அத்தா உன் அடி அலால்
  அரற்றாது என்நாப்

புத்தரும் சமணரும் புறன்
  உரைக்கப்
பக்தர்கட் கருள்செய்து
  பயின்றவனே
இதுவோ எமை ஆளுமாறு
  ஈவதொன்று எமக்குஇல்லையேல்
அதுவோ உனது இன்னருள்
  ஆவடுதுறை அரனே 10

அலைபுனல் ஆவடுதுறை
  அமர்ந்த
இலைநுனை வேற்படை
  யெம் இறையை
நலமிகு ஞானசம்பந்தன்
  சொன்ன
விலையுடை யருந்தமிழ்
  மாலைவல்லார்
வினையாயின நீங்கிப் போய்
  விண்ணவர் வியனுலகம்
நிலையாக முன் ஏறுவர்
  நிலமிசை நிலையிலரே. 11